

Richard Magyar

»Jag har haft tillräckligt med motgångar«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

24 år och redan erfaren låter som en motsägelse. Men har man redan varit lagkapten, åkt ur två serier och varit utlandsproffs har man hunnit lära sig en del. Mycket har hänt snabbt för Richard Magyar.

★ **Som han uttrycker det själv**, det har redan varit lite väl många motgångar i karriären. Han åkte ur Allsvenskan med Halmstad 2011 och han åkte ur schweiziska högstaligan i våras med FC Aarau. Det knappa halvåret i klubben blev knappast början på det liv som utlandsproffs som Richard Magyar hade hoppats på. Begränsat med speltid. Tränare som fick sparken med tillhörande kalabalik, negativ gruppbildning i laget och så vidare. Det där vet ju vi hammarbyare en hel del om.

Men samtidigt är det i motgång man utvecklas, resonerar han. Richard Magyar är inte en person som gör det som många andra gör i motgång: skyller ifrån sig. Det går ju alltid att hitta bortförklaringar till misslyckanden som ligger utanför sig själv. Han ställer sig i stället frågan "Vad kan jag själv göra som ökar chanserna att vi vinner nästa match?"

– Kommer man till träningen dagen efter och inte orkar ge allt för att man fortfarande är deppig tycker jag inte att man har ställt sig den frågan riktigt ordentligt. Jag har haft tillräckligt med motgångar redan, men det måste man lära sig att hantera om man ska hålla på med fotboll.

Degraderingen med Halmstad som 19-åring var jobbig. För fem år sedan hade Richard inte alls den

mogna inställning som han visar upp i dag. Men det var någonting i hans förmåga att vända motgång till medgång som föddes följande säsong där han i hög grad var delaktig i att föra Halmstad tillbaka till Allsvenskan.

Inte för att han säger det rakt ut, men man kan tänka att han försöker sig på samma sak igen. Att vända besvikelsen över tiden i Schweiz till en styrka som han ska kanalisera i Hammarby vilket på sikt ska kunna ta honom utanför de nordiska ligorna igen på ett par års sikt.

Richard har en ledig dag som han har utnyttjat till städning och tvätt. När Matchprogrammet besöker honom på Stora Essingen möts vi av ett hem som signalerar omsorg om detaljerna. Doftljusen är tända, möblerna är noga utvalda och bokhyllan är välfylld med all möjlig litteratur, dock inga dekare. Genom en hel del tur lyckades han komma över andrahandstvåan högst upp i huset med utsikt ner mot vattnet. Nu trivs han enormt bra.

– Första tiden bodde jag i Hammarbyhöjden i en lägenhet som Hammarby hyrde. Jag kände direkt att jag ville ha något eget, det här blev perfekt. Lite utanför stan, men ändå väldigt nära. Det är nytt för mig att bo i en storstad.

När allt det praktiska flyter på blir det också lättare att göra jobbet på fotbollsplanen. För det har varit en hel del nytt även där för Richard. Hans filosofi är att man behöver lära känna alla i laget både som spelare och som personer. Litar man på varandra kommer man också att bli bättre på att

»Året i Hammarby har varit extremt utvecklande för mig«

Richard Magyar i matchen mot Helsingborg. Foto: Hasse Fridén.

lösa uppgifter tillsammans. Alltså har han sett till att lära känna först sina närmaste kollegor backarna, målvakten och mittfältarna och därefter övriga. Han har också ägnat tid åt manualen och spelidén.

– Det är de offensiva uppgifterna i min roll som jag är mest ovan vid. Vi mittbackar måste ha en tanke med våra uppspel. Vi måste förstå fortsättningen. Dessutom måste vi veta hur spelarna framför oss vill ha bollarna – vilken fot, längs marken och så vidare. I mina andra klubbar har det inte funnits samma förväntningar på mittbackarna. Det här är extremt utvecklande för mig.

En sak som har slagit Richard kring vardagen i hans nya klubb är att stämningen och viljan till samarbete mellan spelarna är bättre än normalt. Särskilt i jämförelse med krisklubben Aarau blir skillnaden påtaglig.

– Det har varit lite tuff situation i höst. Då är det

lätt att hamna i negativa tankar där alla försöker skydda sig själva. Så har det inte alls varit. Vi har behållit fokus och energi på ett bra sätt.

Det har tagit Richard några månader att komma in i sitt nya liv som hammarbyare. Han säger själv att han har blivit snällare mot sig själv med åren, men de egna kraven är hårda.

– I flera matcher nu på slutet har det känts riktigt bra, då har jag varit nära min högsta nivå.

Är det några särskilda situationer som har satt sig?

– Det är i så fall när visslan går och derbyt mot AIK är slut. Vi kramar om varandra, den glädjen. Det var ju mitt första Stockholmsderby också.

Hur gör du för att kunna prestera ditt bästa i en sådan match?

– Man är fylld av känslor. Både nervositet och spänning. Det händer mycket i kroppen och adrenalinet pumpas. Som 18-åring ställd inför den här uppgiften hade jag nog suttit på toa tills sista stund och varit extremt nervös. Men jag har kommit fram till att den bästa strategin är att njuta av möjligheten att få uppleva sådana här matcher.

Det verkar som att du tänker ut många saker?

– Jag är en väldigt funderksam person vilket kan vara jobbigt många gånger. Inte minst inom fotbollen. Men det är den jag är och det har sina fördelar också.

Hur gick det till att du hamnade här?

– Jag var inte sugen på att stanna i Schweiz. Degraderade och med ganska lite speltid var det ingen bra miljö för mig att utvecklas i. Jag hade en klausul som gjorde att jag kunde bryta kontraktet. Hammarby var det alternativ som kändes bäst.

Vad valde du bort?

– Andra allsvenska lag. Men när jag förstod att Hammarby verkligen var intresserade och att det

Richard Magyar

Född: 3 maj, 1991

Bor: Stora Essinge

Längd: 191 cm

Vikt: 84 kg

Moderklubb: Åkarps IF

Kontraktslängd: 2017

Spelarkarriär:

2010–2014 Halmstad

2015 FC Aarau (Schwiz)

2015– Hammarby

kunde lösa sig snabbt fokuserade jag bara på det. Så jag vet inte riktigt vilka andra alternativ som hade kunnat bli verklighet.

Vad var avgörande?

– En häftig förening så klart. Och efter mitt möte med Nanne och Mats kändes det rätt i magen. Personkemin stämde och jag tycker att Nannes spelidé är spännande. Han är en tänkande tränare och är väldigt lugn vilket passar mig bra. Jag har haft för många tränare som skäller ut sina spelare. Det ger sällan en god effekt.

Livet som fotbollsspelare

innebär en hel del fritid.

Richard har alltid försökt att utnyttja den. I Halmstad jobbade han extra och pluggade sociologi och psykologi på universitetet. Under hösten har han haft några inledande möten med Hammarby Jets, laget för spelare med funktionsnedsättning. Han hoppas kunna kliva in som extratränare där under våren. Han har också planer på att läsa några kurser inom samhällsvetenskap, astronomi eller humaniora.

– Jag tänkte alltid att jag skulle bli läkare när jag var yngre och det är fortfarande en dröm. Hade jag inte satsat på fotbollen så hårt, skulle jag nog ganska snart varit läkare. Jag tänker att det kan vara en möjlighet om jag till exempel skulle vara tvungen att sluta med fotboll. Mina gymnasiebetyg var så pass bra att jag skulle komma in.

Har det funnits tillfällen där du tvekat kring fotbollen?

– Jag har slutat en gång. Senast jag nästan slutade var när vi flyttade från Lund till Halmstad. Då var jag 15 år. Men farsan gav mig en knuff i rätt riktning och jag fortsatte. Ganska snart efter det visade Halmstad BK intresse för mig. ■

Läkardrömmen lever för Richard men just nu är det full fokus på fotbollen. Foto: Hasse Fridén.

SEX SNABBA

Favoritramsa?

– Konstigt nog Rennie-ramsan. Vi spelade bara några veckor men den brukade komma upp på träningarna.

Skönaste matchsituationerna?

– En perfekt glidackling som dessutom ger motståndaren ett litet skavsår.

Läser?

– Allt utom deckare. Mycket skönlitteratur och biografier. Den senaste var Yeager som är en självbiografi av en amerikansk stridsflygare.

Tittar på?

– Youtube, mycket humor och standup. Spelar en hel del playstation också.

Favoritlag?

– Tottenham, men jag följer dem inte.

Om du inte hade spelat fotboll, vilken sport hade det blivit?

– Ingen. Då hade jag pluggat till läkare och spelat innebandy i Korpen.